

MAIATZAK 1: ORAIN INOIZ BAINO GEHIAGO, LANGILE-KLASE HARROTASUNA

Maiatzaren 1a, zalantzarik gabe, ezohiko aldarrikapen-eguna izango da langileriarentzat. COVID-19ren pandemiaren ondoriozko krisi globalaren testuinguruan, langileok muturreko egoera bati aurre egin behar diogu aurten. Ez da lehen ondo zegoenik, baina orain gure gaitasuna probatzen da, ez bakarrik zoritxarrari eusteko, baizik eta horri aurre egiteko, gizarte honetan garatzen dugun jarduerara sindikala zein funtsezkoa den erakutsiz.

Krisi berri honek agerian utzi du nor den gauzak okertzen direnean zuzenean kaltetuko den lehena: langileria. Bereziki, ezegonkortasun-, behin-behinekotasun- eta ahultasun-egoeran dauden langileak. Itxuraz kontraesankorra dena da pertsona horiek beraiek ari direla egoera aurrera ateratzen, beren ezinbesteko jardueraren bidez. Une honetan, oso beharrezkoa da osasun-arloko profesionalen lana aintzat hartzea eta balioestea, birusarekin lehen lerrotik borrokatuz, baina gauza bera egin behar da normalean ikusezin bihurtzen diren sektoreen lanarekin, hala nola garraioarekin, nekazaritzako elikadurarekin, garbiketarekin eta abarrekin. Sektore horiek funtsezkoak direla frogatu da, eta horiek gabe osasun-jarduera bera bere kabuz ez litzateke gai izango bere lana egiteko.

Egoera berri horrek berriro berresten du gizarte-klaseen egitura bat dagoela, sistema ekonomikoari eusten diona, eta egiaztatzen du - are gehiago posible balitz - gu gabe, langilerik gabe, gizarte hau ez litzatekeela gai izango aurrera egiteko. CNT-k beti aldarrikatu izan duen bezala, zerbitzu publikoak indartu eta defendatu beharra da atera behar dugun ondorioetako bat, etorkizunari begira; izan ere, berebiziko garrantzia frogatu da pandemia horren ondorioak arintzeko eta kaltetuenak babesteko, horiek baitira, beti bezala, langileriaren barruan apalenak. Hemen ikus daitezke tesi neoliberalak eta globalizazioak eragin dituzten ondorio genozidak, gizarte osoaren aurrean beste behin ere agerian utziz kapitalismoa onura ekonomikoak lehenesten dituen sistema dela, giza bizitzak eta planeta bera baino lehen.

Langile klasearen erabateko babesgabetasunaz gain, gaizki deitutako "gehiengoa duten sindikatuen" papera ere egiaztatu ahal izan da. Gobernuak onartutako neurri ekonomiko eta laboralak onartu dituzte, kritikarik egin gabe, proposamenak patronalarekin adostuta ere. Beste behin ere, langile klasea traizionatu egin da bere ezintasunagatik, eta harrituta ikusten du nola onartzen duten ehunka mila langile beren funtsezkoak ez diren lanpostuetara itzultzea, industria handien eta erai-kuntzaren patronalaren interes eta nahiak asetzeko.

Ustezko Gobernu sozialdemokrata honek hartutako gizarte- eta lan-neurri urriak berandu ezarri dira eta ez dira nahikoak izan. Enpresei aukera eman zaie denboraldi baterako kontratua dituzten milaka eta milaka langile lehen asteetan kalera botatzeko; oraindik ez da ezarri berme nahikoak dituen Oinarrizko Errenta bat; etorkinen erabateko babesgabetasuna; autonomo faltsu gisa lan egiten dutenen egoera; eta abar. Ez dakigu pandemia horrek mundu osoan izan lezakeen irismena; hala ere, CNT beti egongo da aitzakia hori oinarrizko eskubideak mugatzeko erabili nahi dutenen aurrean, justifikatu gabeko neurriak ezartzean edo langileek hainbat hamarkadetan zehar gizarte-borrokaren bidez lortu dituzten askatasun oinarrizkoenak murrizteko.

Aurten borrokak kaleetan eta lantokietan jarraitu behar du, argudio gehiagorekin, elite ekonomikoen eta patronalaren erasoaldi bortitza espero baita Nazioartean, ahalegin guztiak egingo dituela gehiegizko kaleratzeak egiteko eta oinarrizko eskubideak murrizteko, hainbeste kostata konkistatu baitituzte. Krisi globala da, eta langile-klasea, jatorria edozein izanda ere, beti izaten da hasiera batean ondorioak jasaten dituena, nahiz eta lan-indarrari eta auto-antolaketarako duen gaitasunari esker funtzionatzen duenaren oinarria ere bada. Ikusi dugu langileak izaten ari direla aurrera jarraitzea ahalbidetzen duten funtsezko elementuak, ahal duten guztia ematen, beren bizitza arriskatzen behar duten guztia emateko: osasuna, zainketak, higiena, elikagaiak, oinarrizko produktuak, sendagaiak, irakaskuntza eta informazioa. Ikusi dugu elkartasunak eta elkarrekiko babesak hitz soilak izateari utzi diotela, eta lurralde osoko auzo eta herri askotan bizitza errazten duten gertakari bihurtu direla, sareak oinarritik ehunduz gure bizilagunei laguntzeko eta haiek ezagutzeko. Zenbait kasutan, Estatua- ren beraren gaitasuna gainditzea ere lortzen duten sare solidarioak, egoerari aurre egiteko gai ez direla ikusita. Frogatu da, beste behin ere, herria bakarrik dela gai herria salbatzeko.

CNT-tik benetako harrotasuna sentitzen dugu klaseko sindikatua izateaz, COVID-19ren larrialdiaren aurretik eta bitartean milaka pertsonari aholku eta laguntza ematen jarraitzeaz, enpresa-gehiegikeriak saihestuz eta langile-klasearen eskubideak blindatzen dituzten garaipenak lortuz; harro gaude mundu bidezkoagoa eta berdintasunezkoagoa lortzeko lanean jarraitzeaz.

Maiatzaren 1a hau berezia da, baina kaleetan topo egin ezin badugu ere, orain, inoiz baino gehiago, gure aldarrikapenekin jarraituko dugu. Izan ere, orain inoiz baino gehiago, beharrezkoa da langile-klaseko kide izatearen sentimenduari berriro heltzea, norberaren lorpenekiko eta gaitasunekiko asebetetze-sentimenduari, guztiz kontziente izateko langile-klaseak, batuta eta antolatuta, dena egin dezakeela.

**Orain inoiz baino gehiago, langile-klasearen harrotasuna.
Orain inoiz baino gehiago #CuentaConCNT / #CNTarekinkontatu.**